

РАЙОННА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ

гр. КЪРДЖАЛИ

ВК. № 141-НС
30.03.2026

12, 28 г.

ДО
ЦЕНТРАЛНАТА ИЗБИРАТЕЛНА
КОМИСИЯ

ЧРЕЗ
РАЙОННА ИЗБИРАТЕЛНА
КОМИСИЯ – КЪРДЖАЛИ

ЖАЛБА

ОТ

К [REDACTED] Х [REDACTED] – действаш
народен представител в 51-вото
Народно събрание и областен
координатор на [REDACTED] за
област Кърджали

срещу Решение № 64-НС от 27.03.2026
г. на Районна изборителна комисия –
Кърджали

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ЦЕНТРАЛНАТА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ,

На основание чл. 73, ал. 1 от Изборния кодекс обжалвам Решение № 64-НС от 27.03.2026 г. на Районна изборителна комисия – Кърджали, с което е отхвърлен подаденият от мен сигнал за извършено нарушение на изборното законодателство, изразяващо се в използването на държавен културен институт в град Кърджали за провеждане на предизборна агитация от политическа формация „ [REDACTED] “ на 23.03.2026 г., с участие на актьори от трупата на театъра и при отправяне на публични призиви за подкрепа в хода на предизборната кампания. Самото решение на РИК възпроизвежда именно тази фактическа рамка, като приема, че в сигнала се твърди използване на сградата на държавен културен институт – Театрално-музикален център – Кърджали, за провеждане на предизборна агитация от „ [REDACTED] “, както и че на събитието са отправяни публични призиви за подкрепа, които по изложението на сигнала съставляват предизборна агитация по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на Изборния кодекс.

Жалбата е подадена в законоустановения тридневен срок, доколкото самото решение изрично сочи, че подлежи на обжалване пред ЦИК по чл. 73, ал. 1 от Изборния кодекс, а в публикувания текст е посочено, че е обявено на 27.03.2026 г. в 19:00 часа.

Считам, че обжалваното решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон, при непълно и повърхностно изясняване на релевантните факти, при вътрешна противоречивост на мотивите и при неправилно смесване на различни правни режими, които Изборният кодекс урежда самостоятелно. Именно поради това решението следва да бъде отменено, а преписката – върната за ново произнасяне със задължителни указания за правилното приложение на закона и за пълното изясняване на фактите.

Фактичката основа на спора е ясна и в значителната си част не е спорна дори според самата РИК. С първоначалния сигнал беше сезирана Районната избирателна комисия за това, че на 23.03.2026 г., след официалното откриване на предизборната кампания за изборите за народни представители на 19.04.2026 г., в държавен културен институт в град Кърджали е проведено организирано политическо мероприятие с участие на представители и кандидати на „[REDACTED]“, водено и представяно от актьори от трупата на театъра, като по време на мероприятиято са отправяни публични призови за подкрепа. Още в сигнала бе изложено, че подобно поведение съставлява предизборна агитация по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ИК и че е недопустимо както по силата на чл. 182, ал. 1 ИК, така и във връзка с чл. 168, ал. 3 ИК. Именно така е обобщено съдържанието на сигнала и в решението на РИК, а от отделния анализ, съдържащ се в представения материал, също се извежда, че подаденият сигнал не е бил политическо оплакване в общ вид, а правно структурирано сезиране, което е поставило пред комисията въпроса за **приложението на абсолютната забрана за агитация в държавни институции и въпроса за използването на публичен ресурс в изборния процес.**

Отделно от това, в наличните транскрипции от приложените видеоматериали се съдържат реплики, които по своето съдържание не могат добросъвестно да бъдат отнесени към неутрално информационно съобщаване или към обикновено присъствие на партийни символи без агитационен елемент. В единия запис се чува изказване: „Аз като заместник председател на движението за права и свободи ... ви обещавам, че няма да позволим...“, а в другия се съдържа скандиране: „[REDACTED]! Само [REDACTED]!“. Тези думи имат пряка агитационна насоченост и представляват призив за подкрепа на политическа партия в рамките на изборен процес. Именно поради това тезата, че липсват данни за действия, отговарящи на легалното определение за предизборна агитация, не е просто спорна, а очевидно неубедителна в светлината на самото съдържание на наличните материали.

Незаконосъобразността на решението започва още от начина, по който РИК е структурирала собствените си мотиви. От една страна комисията възпроизвежда сигнала, включително твърдението, че е проведено организирано политическо мероприятие с участие на представители и кандидати на „[REDACTED]“, водено и представяно от актьори в трупата на театъра, по време на което са отправяни публични призови за подкрепа, изтъква на е политическата формация в негативен план, заплашва ни са органи на МВР, като главния секретар, обиждан е опонент на друга политическа сила, осъществявана е пряка агитация, че Изборите на България за [REDACTED] започват от Кърджали.

От друга страна тя посочва, че са представени документи от Театрално-музикалния център относно искане от политическа партия „[REDACTED]“ за предоставяне на зала за провеждане на предизборна среща, както и отговор от институцията, с който се допуска ползването и **се определя само наемна цена**, няма подписан договор с ясно разграничено забрание предвидени в ИК за този тип културни средища. Въпреки това, след като сама е възпроизвела и факта на политическото мероприятие, и искането за „предизборна среща“, и наличието на твърдения за призови за подкрепа, комисията стига до извод, че от снимковия материал и видеоклипа не може да се направи обоснован извод за извършване на действия, отговарящи на определеното за предизборна агитация. **Това съждение е вътрешно противоречиво и показва липса на действителен правен анализ, защото комисията признава ключови фактически елементи, а след това отказва да изведе от тях правните последици, които законът свързва с тях.**

Същественото нарушение на материалния закон се състои в неправилното приложение на чл. 182, ал. 1 от Изборния кодекс. Разпоредбата е ясна, императивна и не оставя място за разширително тълкуване в смисъл на изключения, които законът не е предвидил. Тя забранява предизборната агитация в държавни и общински учреждения и институции. Нормата е насочена към защита на неутралността на публичните институции, към гарантиране на равнопоставеността на участниците в изборния процес и към предотвратяване на впечатлението, че държавният апарат, държавната символика или държавната инфраструктура са поставени в услуга на конкретен политически субект. Тъкмо затова е правно ирелевантно дали държавната институция е предоставила помещението срещу заплащане или безвъзмездно, когато въпросът е дали самото място е допустимо за провеждане на предизборна агитация. В сигнала тази теза е била ясно поставена, като е подчертано, че забраната по чл. 182, ал. 1 ИК има абсолютен характер и не допуска изключения според формата на предоставяне или евентуалното плащане. **Вместо да разгледа**

именно този въпрос – дали е имало агитация в държавна институция – РИК е изместила правния фокус към съвсем различен състав.

Точно тук е и вторият голям порок на решението – неправилното смесване на чл. 182, ал. 1 ИК с чл. 168, ал. 3 ИК. Последната разпоредба урежда различна хипотеза – безплатното използване на публичен административен ресурс. Дори и да се приеме, че заплащането на наем изключва приложението на чл. 168, ал. 3 ИК в конкретния му аспект на безвъзмездното ползване, това по никакъв начин не отстранява възможността да е налице нарушение на чл. 182, ал. 1 ИК. Това са различни фактически състави с различен предмет на защита. Единият състав защитава от предоставяне на публичен ресурс безвъзмездно, а другият защитава от самото използване на определен вид публични институции като място за агитация. РИК обаче е подхождала така, сякаш щом има наемна цена и следователно липсва безплатно предоставяне на ресурс, то изобщо няма правен проблем. Самата тя е записала, че доказателствата за определена наемна цена представляват данни, доказващи спазване на чл. 168, ал. 3 ИК, и отгук директно е преминала към крайния извод, че сигналът е недоказан и неоснователен. Този преход е юридически несъстоятелен, защото спазването или неспазването на чл. 168, ал. 3 ИК не дава отговор на въпроса дали е нарушен чл. 182, ал. 1 ИК. Именно в това се състои основната правна грешка на обжалваното решение.

Третият съществен порок е свързан с начина, по който комисията е тълкувала и прилагала легалното определение на предизборната агитация. Съгласно § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на Изборния кодекс предизборна агитация **Е ПРИЗИВ ЗА ПОДКРЕПА ИЛИ ЗА НЕПОДКРЕПА НА КАНДИДАТ**, партия, коалиция или инициативен комитет при участие в избори. Вместо да извърши конкретна съпоставка между тази дефиниция и наличните материали, РИК е използвала шаблонната формула, че от снимковия материал и видеоклипа не може да се направи обоснован извод. В решението няма анализ на конкретни фрази, няма разграничение между партийна символика и пряк призив, няма обсъждане дали съдържанието „Само [REDACTED]“ представлява агитационен лозунг, няма изследване дали публичното самоопределяне на говорещия като „заместник председател на [REDACTED]“ в контекста на предизборна среща не придава недвусмислено агитационен характер на изказването. Липсата на такъв анализ превръща мотивите на комисията в декларативни, а не в юридически издържани. Когато административният орган разполага с материали, от които може да извлече съдържание, той е длъжен да го анализира, а не да се прикрива зад общата фраза, че не можело да се направи извод.

Наред с това решението е постановено при непълно изясняване на фактите. От него се вижда, че комисията е предприела служебни действия единствено в посока да изиска документи за наемането на залата. С това фактическата проверка практически е приключила. **Не е изискан пълен запис на мероприятиято, не е изследван неговият сценарий, не са установени участниците поименно, не е изяснено каква е била ролята на актьорите от трупата на театъра, не е проверено дали са участвали в лично качество или като лица, обвързани с институцията, не е изследвано дали и при какви условия същата зала е била достъпна и за други политически субекти в рамките на кампанията.** В сигнала изрично е поставен и въпросът, че за други партии и коалиции такава „предоставена екстра“ не е била разрешавана. Това твърдение е имало нужда от проверка, тъй като засяга равнопоставеността на участниците в изборите. РИК напълно е игнорираа този аспект. Когато е налице сигнал за нарушение на правилата на предизборната кампания, комисията не може да се държи като пасивен арбитър, който само констатира дали подателят е приложил абсолютно завършен доказателствен набор. Тя има задължение да събере и служебно относимите данни, за да изясни фактите обективно и пълно. Тази функция в случая не е изпълнена.

Особено показателен е и фактът, че в обжалваното решение комисията сама използва формулировката, че е имало искане до ТМЦ – Кърджали за предоставяне на зала „за провеждане на предизборна среща“. Това означава, че поне документално предизборният характер на събитието не само не е опроверган, а напротив – е потвърден от служебно събраните доказателства. В същото време в отговора на институцията се съдържа и формулировка за среща „с информационен характер“, която РИК очевидно е възприела безкритично, без да прецени дали тя не представлява единствено опит за формално неутрализиране на събитието на ниво административна кореспонденция. Когато едно събитие е поискано като „предизборна среща“, провежда се в хода на официално откритата кампания, участници са представители и кандидати на политическа формация, а в наличните записи се съдържат скандирания и изказвания в подкрепа на същата политическа формация, органът не може да приеме, че е достатъчно в един административен отговор то да бъде определено и като „с информационен характер“, за да отпадне съмнението за агитация. Именно тук личи липсата на реална доказателствена преценка.

Съществен аргумент в полза на незаконосъобразността на решението се извлича и от протокола на заседанието на РИК. От него се вижда, че точка 2 от дневния ред е била именно разглеждането на сигнала на Константин Хаджийски, че решението е било прието с 12 гласа „за“ и 1 „против“, като „против“ е гласувал членът З [REDACTED] Й [REDACTED] Д [REDACTED]. Протоколът не

съдържа обаче разгръната дискусия по същество относно това защо комисията приема, че наличието на платен наем е достатъчно, за да отхвърли сигнала, нито съдържа правно обсъждане на въпроса за отношението между чл. 182, ал. 1 и чл. 168, ал. 3 ИК. Липсва и всякаква следа от анализ на видеоматериалите. Това е показателно, защото в същия протокол, по други въпроси от дневния ред и в раздел „Разни“, са отразени различни предложения, насрещни становища и конкретни гласувания. Следователно комисията е умесла да протоколира спорове и алтернативни виждания, когато е желала да го направи. По разглеждания сигнал такава правна плътност отсъства. Това сочи, че не е извършен задълбочен анализ, а е възприето формално решение, основано главно на наемното отношение, което няма решаващо значение за основната забрана по чл. 182, ал. 1 ИК.

Наред с посоченото, следва да се отчете и още едно несъответствие, което отслабва качеството на мотивите. В първоначалния сигнал е посочен Държавен куклен театър „Димитър Димов“ – Кърджали, а в решението на РИК е използвано наименованието Театрално-музикален център – Кърджали. Възможно е да става дума за структурно свързани или идентични в институционален смисъл субекти, но комисията не е положила никакво усилие да изясни това. При спор, основан именно на качеството на обекта като държавен културен институт, точната идентификация на институцията е част от фактическата основа на акта. Когато административният орган не е изяснил изрично този въпрос, той е оставил в мотивите си допълнителна неяснота. Това само по себе си не е централният порок на решението, но е още един белег за непълнота и формалност в преценката.

В крайна сметка, ако се поставят един до друг съдържанието на сигнала, служебно събраните от РИК документи и окончателният извод на комисията, се очертава следната картина: има държавна културна институция; има искане за предоставяне на зала за предизборна среща; има проведено политическо мероприятие с участие на представители и кандидати на конкретна политическа формация; има твърдения и транскрипции за публични призови за подкрепа; има участие на актьори от трупата на театъра; има служебно събрани документи, които потвърждават поне част от фактите. Въпреки всичко това РИК не извършва цялостната правна преценка, която законът изисква, а редуцира спора до това дали залата е била предоставена безплатно. Подобно редуциране представлява отказ от същинско упражняване на правомощието по контрол върху законосъобразността на предизборната кампания. Затова решението е не просто спорно, а материално порочно.

Особено съществено значение за правилната правна квалификация на разглежданото мероприятие имат съдържащите се в приложените аудио- и

видеоматериали изказвания и поведение на участниците, които не оставят съмнение, че в случая е налице реално осъществена предизборна агитация в най-интензивната ѝ форма. От транскрипциите на записите се установява, че по време на събитнето не само е говорено в подкрепа на конкретна политическа сила, но е осъществено активно и многократно въздействие върху присъстващите с цел мобилизация на електорална подкрепа.

В рамките на изказванията се съдържат изрични противопоставяния спрямо политически опоненти, включително конкретно спрямо кандидати, свързани с коалиция „П [REDACTED] Б [REDACTED]“, като е назован и кандидатът И [REDACTED] Д [REDACTED], което извежда речта извън рамките на общо политическо говорене и я превръща в насочена предизборна конфронтация. Наред с това, в изказванията се съдържа и елемент на заплашителна реторика, насочена към действащи държавни органи, включително към главния секретар на МВР, като се използват формулировки от типа „няма да позволим и косъм да падне от главата ни“, които по своето съдържание представляват демонстрация на противопоставяне и мобилизация срещу институционални действия. Това поведение не може да бъде квалифицирано като неутрално или информационно, а има ясно изразен агитационен и мобилизационен характер. Допълнително, в самата зала е налице организирано и масово скандиране „ [REDACTED] !“, което по своята същност представлява колективен призив за подкрепа на конкретна политическа партия и попада пряко в легалната дефиниция на предизборна агитация по § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на Изборния кодекс. Съвкупната преценка на тези елементи – съдържанието на речите, насочеността срещу политически опоненти, използването на заплашителна и конфронтационна реторика, както и масовото скандиране в залата – води до единствения възможен правен извод, че не само е налице предизборна агитация, но тя е осъществена по категоричен, интензивен и недвусмислен начин, при което задължението за недопускане на такава дейност в държавна институция е било изцяло нарушено.

По изложените съображения моля Централната избирателна комисия да отмени Решение № 64-НС от 27.03.2026 г. на Районна избирателна комисия – Кърджали като незаконосъобразно.

Моля преписката да бъде върната на РИК – Кърджали за ново разглеждане и произнасяне при правилно приложение на чл. 182, ал. 1 от Изборния кодекс, при отделна и самостоятелна преценка на евентуалната приложимост на чл. 168, ал. 3 ИК, както и при пълно изясняване на фактите, включително чрез изискване и анализ на пълните записи от мероприятияето, установяване на участниците и тяхното качество, изясняване на ролята на

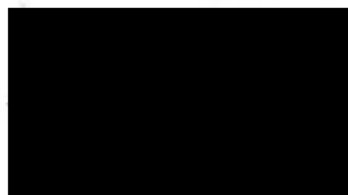
актьорите от трупата на театъра и проверка дали държавната институция е осигурявала равнопоставен достъп и на други участници в изборния процес.

При установяване на нарушение моля да бъдат предприети всички предвидени в закона действия за реализиране на административнонаказателна отговорност спрямо отговорните лица.

Приложения: препис от настоящата жалба; препис от Решение № 64-НС от 27.03.2026 г.; препис от Протокол № 10 от 27.03.2026 г.; препис от първоначалния сигнал; приложените към него снимкови, видео- и аудиоматериали и техните транскрипции.

Дата: 30.03. 2026 г.

Подпис:

N
P
P

Digitally signed
by N
P P
Date: 2026.03.30
11:57:47 +03'00'